

RESOLUCIÓ

4.1.C Responsabilitat patrimonial

DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ
CIUTAT GARANTISTA

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 28 de febrer de 2025 el ciutadà va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- El 20 d'octubre de 2021 va patir un accident de motocicleta al passeig de la Vall d'Hebron.
- Aquell mateix dia la seva mare havia ingressat en estat greu a l'Hospital de la Vall d'Hebron i havia de ser sotmesa a una intervenció quirúrgica d'urgència. La va visitar al matí i a la tarda. Al matí, la via no presentava cap element reductor de velocitat ni cap senyalització que ho advertís. Després de romandre a Urgències fins que va acabar la intervenció, va tornar a la feina cap a les 15.15 hores. A les 19.20 hores va rebre una trucada de l'hospital que l'informava que podia tornar a veure la seva mare.
- Es va dirigir novament al centre hospitalari fent el mateix recorregut del matí, aproximadament a les 20.30 hores. De manera inesperada, es va trobar dos coixins berlinesos instal·lats a la calçada que no va poder esquivar i que van provocar la seva caiguda. Aquests elements no anaven acompanyats de la senyalització vertical corresponent que advertís les persones conductores de la seva presència i permetés adequar la conducció. A més, a aquella hora la visibilitat era reduïda, atès que ja s'havia fet fosc.
- Com a conseqüència de la caiguda, va perdre el coneixement. Una persona d'un bar situat davant del lloc de l'accident va trucar al 112 i ella i altres testimonis el van protegir per evitar que fos envestit per altres vehicles. També van fer fotografies per documentar l'estat de la via i la col·locació dels coixins berlinesos sense senyalització.

- Va ser atès pel SEM i traslladat a l'Hospital de la Vall d'Hebron, on va romandre ingressat durant sis dies amb diagnòstic de traumatisme cranioencefàlic amb hemorràgia, abrasions i múltiples fractures costals dretes, entre altres lesions.
- Dies més tard, l'Ajuntament va instal·lar la senyalització corresponent al reductor de velocitat.
- Segons els informes mèdics, el 23 de març de 2022 es va considerar que les lesions estaven estabilitzades.
- A finals del 2022 va presentar una reclamació de responsabilitat patrimonial contra l'Ajuntament, ja que el coixí berlinès no estava senyalitzat. Sol·licitava una indemnització de 24.107,61 euros pels danys físics i les seqüeles patides.
- El 10 de febrer de 2023 el Districte de Gràcia li va enviar un requeriment d'esmenes i, posteriorment, li va notificar que l'expedient es traslladava a Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA (BIMSA).
- El 4 d'abril de 2024 BIMSA li va trametre un segon requeriment d'esmenes que ell va atendre el 16 d'abril de 2024 aportant les dades de contacte del testimoni principal.
- Des de llavors, no havia rebut cap altra informació sobre la tramitació de l'expedient de responsabilitat patrimonial.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 19 de març de 2025 la Sindicatura es va adreçar a [Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA \(BIMSA\)](#) per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 19 de novembre de 2025 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa la tramitació donada a l'expedient i adjunta una còpia completa de l'expedient de responsabilitat patrimonial.

CONSIDERACIONS

1. Col·laboració amb la tasca supervisora de la Sindicatura de Greuges

L'Ajuntament ha trigat més de sis mesos a facilitar a la Sindicatura de Greuges de Barcelona la informació que es va sol·licitar per resoldre la queixa. Aquest termini supera amb escreix el que pot considerar-se un temps raonable, d'acord amb els principis d'eficiència i bona administració amb què han de regir-se els serveis municipals. Així mateix, **incompleix el deure de col·laboració** establert per l'article 3.7 de la normativa reguladora de la institució de la Sindicatura de Greuges de Barcelona (aprovada per la Comissió de Govern en sessió del 19 de gener de 2005).

D'acord amb aquests fets, **es recorda a Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA (BIMSA) l'obligació de col·laborar amb aquesta Sindicatura** per tal que pugui dur a terme adequadament la seva tasca de supervisió dels serveis municipals i alhora vetllar pels drets de la ciutadania, així com el fet que aquesta Sindicatura està legalment habilitada per fer públics els departaments o organismes que obstaculitzin l'exercici de les seves funcions en l'informe anual que presenta al Consell Municipal.

2. La responsabilitat patrimonial de l'Administració

La responsabilitat patrimonial de l'Administració (RPA) és una institució clau del nostre ordenament jurídic que garanteix el dret de la ciutadania a ser indemnitzada quan pateix un dany com a conseqüència de l'actuació dels poders públics. Parteix del principi general segons el qual qui causa un perjudici està obligat a reparar-lo. En l'àmbit administratiu, aquesta obligació recau directament sobre l'Administració quan el dany deriva del funcionament dels serveis públics.

El seu **fonament constitucional** es troba en els articles 9.3 i 106.2 de la Constitució espanyola, que reconeixen el dret dels particulars a ser indemnitzats per qualsevol lesió que pateixin en els seus béns i drets, sempre que sigui conseqüència del funcionament dels serveis públics, excepte en supòsits de força major.

La **regulació legal** es troba, d'una banda, en el capítol IV (art. 32 a 37) de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic (RJSP), que estableix els principis generals de la responsabilitat patrimonial, i, de l'altra, en diversos preceptes de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP), especialment els articles 65, 67, 81, 91 i 92, que regulen el procediment administratiu per a la seva tramitació.

La responsabilitat patrimonial de l'Administració és de **caràcter objectiu**, de manera que no cal provar culpa o negligència sinó únicament que el dany deriva del funcionament normal o anormal dels serveis públics. L'Administració respon directament davant la persona perjudicada, sense que això sigui obstacle per poder repetir contra el responsable en cas de dol o culpa greu.

Perquè neixi el dret a indemnització, cal que hi hagi un **dany efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat**, que sigui **antijurídic**, és a dir, que la persona particular no tingui el deure de suportar-lo, i que hi hagi una **relació de causalitat** entre l'actuació administrativa i el perjudici.

El reconeixement exigeix la tramitació d'un **procediment administratiu**, iniciat habitualment a instància de la persona interessada dins del termini d'un any, amb acreditació dels fets, la relació causal i la quantificació del dany. L'Administració ha d'emetre una resolució expressa en el termini de sis mesos.

En definitiva, es tracta d'un **mecanisme essencial de garantia dels drets de la ciutadania** davant l'actuació dels poders públics.

3. Tramitació de l'expedient objecte de queixa

En aquest cas concret, consten les actuacions destacades següents:

- 7 de desembre de 2022: l'interessat va presentar una reclamació de responsabilitat patrimonial davant l'Ajuntament pels danys físics i econòmics que va sofrir arran d'un accident de trànsit presumptament relacionat amb les obres del programa "Protegim les escoles", gestionades per BIMSA.
- 30 de maig de 2023: el Districte de Gràcia es va inhibir de la tramitació de l'expedient a favor de BIMSA.
- 6 de juny de 2023: BIMSA va rebre l'expedient per fer-ne la gestió.
- 1 d'agost de 2023: el Departament Jurídic de BIMSA va lliurar una còpia de l'expedient al Departament de Seguretat i Salut i va demanar un primer informe sobre la procedència o improcedència de la reclamació.
- 10 d'agost de 2023: el Departament de Seguretat i Salut va concloure que procedia instruir el procediment administratiu, atès que la reclamació coincidia amb l'àmbit i el període d'execució d'obres municipals. En aquest marc, es van

sol·licitar esmenes per defectes formals (dades de contacte del testimoni, informe de la Guàrdia Urbana, fotografies datades i altra documentació acreditativa).

- 20 de març de 2024: el Departament Jurídic va trametre a Seguretat i Salut l'informe de la Guàrdia Urbana.
- 30 d'abril de 2024: Seguretat i Salut va sol·licitar la pràctica d'una prova testifical.
- 7 d'abril de 2025: es va donar vista de l'expedient a l'interessat, atenent la petició que aquest havia formulat.
- 23 de juliol de 2025: el Departament Jurídic va remetre a Seguretat i Salut la prova testifical duta a terme.
- 15 de setembre de 2025: es notifica al reclamant el tràmit d'audiència, amb un termini de deu dies hàbils per formular al·legacions i aportar la documentació que consideri oportuna.
- 1 d'octubre de 2025: es registra l'entrada d'al·legacions.
- 15 de gener de 2026: es fa la proposta de resolució de desestimació de la reclamació, i es notifica el 26 de gener a l'interessat.

4. Anàlisi de la dilació procedimental

D'acord amb l'article 91.3 de l'LPACAP, el termini màxim per resoldre i notificar la resolució en els procediments de responsabilitat patrimonial és de **sis mesos**, a comptar des de la data en què la sol·licitud té entrada en el registre de l'òrgan competent.

En el supòsit plantejat, la reclamació es va presentar el **7 de desembre de 2022** davant l'Ajuntament. Per tant, el termini màxim legal per dictar i notificar la resolució acabava el **7 de juny de 2023**. El fet que l'expedient fos tramitat inicialment pel Districte de Gràcia i que posteriorment, el 30 de maig de 2023, aquest s'inhibís a favor de BIMSA no altera el còmput del termini, atès que es tracta d'una redistribució interna de competències dins del sector públic que no interromp ni reinicia el termini establert legalment.

Després que BIMSA rebés l'expedient, es van dur a terme diverses actuacions d'instrucció: sol·licitud d'informes, requeriments d'esmena, pràctica de prova testifical i tràmits d'audiència.

Tanmateix, en aquest procediment **no hi concorren cap dels supòsits de suspensió** previstos en l'article 23 de l'LPACAP. Tot i que es van fer requeriments d'esmenes, actuacions probatòries i petició d'informes a les empreses que van intervenir en la instal·lació dels ressaltos, **no hi ha cap acord formal de suspensió ni notificació a l'interessat**, un requisit essencial perquè la suspensió tingui efectes constitutius. Tampoc no es donen altres causes legals (informes preceptius, procediments condicionants, requeriments entre administracions o ampliació excepcional del termini).

Per tant, no hi ha cap justificació legal perquè s'hagi superat el termini màxim de sis mesos per resoldre i notificar la reclamació, i **la dilació de més de tres anys és clarament indeguda**.

En conseqüència, un cop transcorregut el termini sense resolució expressa (7 de juny de 2023), es va produir el **silenci administratiu**, que en matèria de responsabilitat patrimonial té caràcter negatiu. Això habilitava l'interessat a interposar el recurs contenciós administratiu corresponent, sens perjudici que l'Administració continués obligada a dictar una resolució expressa.

Un cop dictada finalment la resolució expressa, que desestima la pretensió de l'interessat, aquest té oberta la via per interposar un **recurs potestatiu de reposició** davant el mateix òrgan que la va dictar o bé acudir directament a la **jurisdicció contenciosa administrativa**, si ho considera més convenient per a la defensa dels seus drets.

En definitiva, la tramitació descrita evidencia una **dilació indeguda i desproporcionada**, contrària als principis d'eficàcia, celeritat i bona administració. La resolució final dictada el gener del 2026 és clarament **extemporània**, atès que el termini màxim legal havia estat àmpliament superat.

5. Responsabilitat en la tramitació del procediment

En relació amb el procediment de responsabilitat patrimonial analitzat, cal subratllar que els titulars de les unitats administratives i el personal al servei de les administracions públiques tenen una responsabilitat directa en la tramitació ordenada dels expedients, d'acord amb l'article 20 de l'LPACAP. Aquesta responsabilitat implica garantir que els procediments es duguin a terme d'una manera eficient i sense dilacions injustificades, respectant els terminis legals establerts per a la resolució i la notificació.

Entre les seves obligacions principals hi ha les següents:

- **Responsabilitat directa del personal encarregat del tràmit:** els funcionaris han d'evitar retards, omissions o irregularitats que puguin perjudicar els drets de les persones interessades.
- **Obligació de dictar resolució dins del termini:** assegurar el compliment dels terminis legals constitueix un deure essencial per garantir l'eficàcia del procediment i la seguretat jurídica de la ciutadania.
- **Remoció d'obstacles:** el personal administratiu ha d'adoptar mesures per eliminar qualsevol anomalia que impedeixi l'exercici dels drets de les persones interessades, incloent-hi deficiències documentals o endarreriments en la pràctica de proves.
- **Identificació del personal responsable:** la ciutadania té dret a conèixer les autoritats i els funcionaris responsables de la tramitació de l'expedient, ja que això l'exercici de possibles recursos o reclamacions.

Les funcions del personal en aquest àmbit inclouen la redacció i la revisió de documentació, la recopilació d'informes i proves, i el control dels terminis establerts per a cada fase del procediment.

No obstant això, a la pràctica, **aquesta responsabilitat rarament es depura**, especialment en expedients com l'analitzat, en què intervenen òrgans i personals diversos de l'Administració. En aquest cas concret, malgrat que el Decret d'alcaldia S1/D/2019-1550, de 10 de juliol, atorga a la primera tinència d'alcaldia la delegació d'atribucions per resoldre els procediments de responsabilitat patrimonial per danys a tercers, la tramitació també ha implicat BIMSA, com a òrgan de contractació de les obres objecte de la reclamació, i aquesta ha actuat com a entitat mercantil pública i ens instrumental de l'Ajuntament. Aquesta multiplicitat d'intervinents dificulta l'assignació clara de responsabilitats i contribueix a la dilació i a la manca de depuració del compliment dels terminis legals.

En definitiva, la tramitació correcta de l'expedient no només garanteix el dret de la ciutadania a una resolució dins del termini, sinó que constitueix un element central de la bona administració, tot i que a la pràctica la responsabilitat directa del personal implicat sovint no arriba a depurar-se per la complexitat organitzativa i la concurrència de múltiples òrgans.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, l'actuació de **Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA** no ha estat ajustada a dret ni eficaç, ja que ha estat clarament dilatòria, amb un incompliment evident del termini legal a l'hora de tramitar l'expedient de responsabilitat patrimonial.

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura emet la decisió següent:

- **Recomanar a Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA** que estableixi mecanismes de control intern per assegurar que tots els procediments de responsabilitat patrimonial es resolguin dins del termini màxim de sis mesos, amb una notificació formal de qualsevol suspensió o ampliació justificada, per garantir la seguretat jurídica i la confiança legítima de la ciutadania.
- **Recomanar a Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA** que defineixi d'una manera precisa els òrgans i el personal responsable de la tramitació de cada expedient per assegurar una tramitació ordenada, eficient i amb responsabilitat efectiva en totes les fases del procediment.
- **Recordar a Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA** que està obligada a col·laborar amb el mandat de supervisió d'aquesta institució.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.